

За тебе да жалѣшъ?
И до кога щж отъ тжга,
За тебе да линѣшъ?

Да ли ще радостна звѣзда
Надъ мене да огрѣе?
Сърдце ми клѣто тжъ бѣда,
Не ще да прѣживѣе. *прс*

Златната свѣтла зора
На огнени крила
Задъ зелената гора
Веч' е излетѣла.

Златната зора свѣти
Съ свѣтлость омаяна,
Слъничавия зракъ лѣти
Да покаже деня.

Всяко живо вѣчъ става
И съ пѣсни захваща
Твореца да въспѣва
Съ радость голѣма.

Неволно и азъ станжхъ
Къмъ истокъ погледнжхъ
Но щоли не съмъ веселъ?
Да мисля захванжхъ.

Къмъ Бога ржцъ вдигнжхъ
Да му се помолиж,
Но друго иѣщо съзрѣхъ
На небото горѣ.

Красното лице видѣхъ
На мойта любезна